

Η μπομπονιέρα γάμου των γονιών μου

Αφήγηση των Χρυστάλλας και Ειρήνης Κωνσταντινίδου
Κείμενο Δώρας Ανδρέου

Οι γονείς μας, ο Ανδρέας (γιος του Χρυσάνθου Παπτάλα και της δασκάλας Χρυσταλλένης Χατζηλούκα, από τις πρώτες δασκάλες της Κυθρέας) και η Παναγιώτα Κωνσταντινίδη, παντρεύτηκαν το 1934 στην εκκλησία της Αγίας Μαρίας. Ο γάμος τους, μας έλεγαν, κράτησε μιά εβδομάδα.

Έζησαν για 10 χρόνια, ως το 1944, στην Κυθρέα, στο αρχοντικό που ο πατέρας μας αγόρασε από τον Αρτίν. Αρμεναίο πρόσφυγα Μικρασιάτη. Έκαμαν εκτός από εμάς και δυό γιους.

Ήταν ωραίο το σπίτι μας στην Κυθρέα! Στο κέντρο της πλατείας του Σαραγιού. Τριώροφο, σε μοντέρνα για την εποχή του γραμμή. Στο ισόγειο καταστήματα που ενοικιάζονταν για εμπορικούς σκοπούς και στους δυο ορόφους το σπίτι μας! Δεκατρία δωμάτια... Ψηλοτάβανα, με μεγάλα παράθυρα και πόρτες, αποχωρητήριο μέσα στο σπίτι. Από τη Κυθρέα βρεθήκαμε στη Λευκωσία, στην οδό Αρσινόης, πάροδος της Λήδρας. Και εδώ μεγάλο και αρχοντικό το σπίτι μας! Ψηλοτάβανο, πολλά δωμάτια...

Τούτο το σπίτι, μας θυμίζει την Κυθρέα γιατί είναι στολισμένο με τα προικιά της Κυθρέας. Εδώ μεταφέρθηκαν όλα τα υπάρχοντά μας. Έπιπλα, ασημικά, πορσελάνινα σερβίτσια και υφαντά, μεταξωτά. Τη μηχανή της μητέρας μου τη Σίγγερ, τα πολύφωτα, τους λαβομόνους, τα κάδρα της μακαρίτισσας της γιαγιάς μας, τους δίσκους, τα χαλκωματικά. Διαφυλάξαμε έτσι όλα αυτά τα κειμήλια με την μετακόμισή μας και δεν έπεσαν στα χέρια των Τούρκων.

Είμαστε ευτυχισμένες γιατί διασώσαμε και φυλάγουμε μέχρι σήμερα πολύτιμες οικογενειακές φωτογραφίες, ένα γιλέκο της δασκάλας γιαγιάς που πολλές φορές σε σχολικές γιορτές το φορέσαμε ως μαθήτριες και πολλά άλλα. Από τα πιο μεγάλα ως τα πιο μικρά αντικείμενα που βρίσκεις σε κάθε νοικοκυριό.

Ανάμεσα σε όλα αυτά ένα γαμήλιο δώρο των γονιών μας έχει σημαντική θέση. Είναι μια ποσελάνινη μπομπονιέρα με ανάγλυφη διακόσμηση που στολίζει μέχρι σήμερα το σαλόνι μας. Ήταν το δώρο του τατά του πατέρα μας Μιχάλη Κωνσταντινίδη στο γάμο τους. Όπως γράφει και στο κάτω μέρος της κατασκευάστηκε το 1908 και παρόλο που έχει υποστεί ζημιές και έχει επανασυγκολληθεί για μας είναι ανεκτίμητη.

Θυμίζει τις καλές στιγμές στην Κυθρέα γιατί ναι μεγαλώσαμε στην Λευκωσία αλλά δεν ξεχάσαμε την Κυθρέα μας. Κάθε Κυριακή πηγαίναμε να επισκεφθούμε τους συγγενείς μας. Την Κυθρέα την μεταφέραμε εδώ στη Λευκωσία μαζί με τα υπάρχοντα που κουβαλήσαμε και με τα λεμονόδεντρα που φυτέψαμε στην αυλή και μας θυμίζουν συνεχώς τον τόπο μας.